

Druk nr 2884

Warszawa, 12 kwietnia 2001 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

III kadencja

Komisja Kultury Fizycznej i Turystyki

KFT-020-5-2001

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 29 ust. 2 regulaminu Sejmu, Komisja Kultury Fizycznej i Turystyki wnosi projekt ustawy:

- **o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy Kodeks celny.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Józef Bergier.

Przewodniczący Komisji

(-) Tadeusz Tomaszewski

USTAWA

z dnia 2001 r.

o zmianie ustawy o kulturze fizycznej
oraz ustawy Kodeks celny

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137 poz. 639, z 1997 r. Nr 106, poz. 680, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 160, poz. 1078, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1990 r. Nr 96, poz. 1106 i Nr 101, poz. 1158, z 2000 r. Nr 9, poz. 117, Nr 72, poz. 839 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Członkiem polskiego związku sportowego mogą być kluby sportowe, o których mowa w art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 1, oraz związki sportowe działające w dziedzinie lub dyscyplinie sportu, w której funkcjonuje dany polski związek sportowy.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Związkiem sportowym o zasięgu ogólnokrajowym działającym na rzecz osób niepełnosprawnych dla wszystkich dziedzin i dyscyplin sportu jest Polski Związek Sportowy Niepełnosprawnych.”

2) w art. 22 w ust. 3 w zdaniu pierwszym skreśla się wyraz „wyłącznie”;

3) w art. 29 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego wymaga zgody Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu udziela zgody albo odmawia jej udzielenia w drodze decyzji.”

4) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Warunkiem uzyskania zgody, o której mowa w art. 29 ust. 1a, jest przedłożenie programu działalności i projektu budżetu przeznaczonych na finansowanie działalności w zakresie sportu profesjonalnego.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania zgody na działalność w zakresie sportu profesjonalnego, uwzględniając przedłożenie niezbędnych dokumentów, w tym programu działalności i projektu budżetu.”

5) w art. 36a wyrazy „przystępująca do ligi zawodowej” zastępuje się wyrazami „wstępująca do rozgrywek”;

6) w art. 39 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Statuty właściwych polskich związków sportowych mogą określać formę zapisu na stały sąd polubowny oraz tryb postępowania odwoławczego od orzeczeń stałych sądów polubownych, a także środki dyscyplinujące zapewniające ich wykonanie w trybie wewnątrzorganizacyjnym.”;

7) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Do Trybunału mogą być zaskarżone decyzje dyscyplinarne lub regulaminowe właściwych organów polskich związków sportowych, których przedmiotem jest:

- 1) wykluczenie lub skreślenie ze związku, klubu lub innej organizacji sportowej zawodnika, sędziego, trenera lub działacza sportowego,
- 2) dyskwalifikacja dożywotnia lub czasowa osób, o których mowa w pkt 1,
- 3) pozbawienie zawodnika lub zespołu sportowego tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski,
- 4) przeniesienie zespołu sportowego do niższej klasy rozgrywek,
- 5) zakaz reprezentowania sportu polskiego w zawodach międzynarodowych lub międzynarodowych rozgrywkach pucharowych.

2. Prawo zaskarżenia decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, przysługuje osobie uprawnionej, jeżeli decyzja ta zostanie wydana w trybie wewnątrzorganizacyjnym, w którym:

- 1) nastąpiło naruszenie przepisów prawa, statutów lub regulaminów sportowych,
- 2) strona została pozbawiona prawa do obrony.”;

8) w art. 44 w ust. 2 wyrazy „szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli” zastępuje się wyrazami „uczelnie wychowania fizycznego”;

9) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopingiem jest stosowanie przez zawodników zakazanych środków farmakologicznych lub metod uznanych za dopingowe.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. - Kodeks celny (Dz.U. z 1997 r. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026, Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 160, poz. 1063, z 1999 r. Nr 40, poz. 402, Nr 72, poz. 802, z 2000 r. Nr 22, poz. 269, Nr 119, poz. 1250, Nr 120, poz. 1268) w art. 190 w § 1 w pkt 35 oraz w § 6 wyrazy „Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki” zastępuje się wyrazami „Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu”.

Art. 3.

Działające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w jednej lub w wielu dyscyplinach sportu, polskie związki sportowe osób niepełnosprawnych, zachowują dotychczasowy status nie dłużej niż do dnia 30 kwietnia 2002 r.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Proponowana nowelizacja ustawy o kulturze fizycznej wprowadza zmiany o charakterze merytorycznym – które związane są z wprowadzeniem unormowań prawnych ze względu na postępujący rozwój w systemie organizacyjnym polskiego sportu oraz zmiany legislacyjne, których wprowadzenie związane jest ze zmianami innych ustaw.

W celu zlikwidowania wątpliwości dotyczących kwestii członkostwa w polskich związkach sportowych okręgowych bądź wojewódzkich związków sportowych a także uczniowskich klubów sportowych w art. 10 proponuje się dodać ust. 1a.

W tym samym art. proponuje się zmianę treści ust. 3, który stanowi, że w stosunku do związków zrzeszających sportowców niepełnosprawnych nie stosuje się przepisu, który stanowi, że w danej dyscyplinie sportu może działać tylko jeden związek sportowy. Przepis ten wprowadził rozbieżności interpelacyjne. Zgodnie z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego treść dotychczasowego zapisu w ust. 3 stanowi wyjątek od zasady określonej w ust. 2, tj., że w danej dyscyplinie sportu może działać tylko jeden związek sportowy. Wyjątek zaś, dotyczy możliwości tworzenia związków osób niepełnosprawnych w dziedzinach i dyscyplinach dla sportowców pełnosprawnych. Taka interpretacja tego zapisu powodowała, że np. obok Polskiego Związku Tenisa mógł powstać niezależnie Polski Związek Tenisa na Wózkach (i tak w każdej dyscyplinie sportu). Zatem, aby uniknąć sytuacji, że w jednej dyscyplinie sportu powstają dwa związki (oddzielnie dla sportowców pełnosprawnych i oddzielnie dla sportowców niepełnosprawnych) wprowadza się powyższą propozycję zmiany ust. 3.

W art. 22 proponuje się wprowadzenie zapisu, że zawodnicy posiadający status amatora mogą otrzymać stypendium sportowe, a nie jak dotychczas, że zawodnicy ci mogą otrzymywać wyłącznie stypendium sportowe.

Zmiany dot. art. 29 polegają na zmianie zapisu dotyczącego udzielania koncesji w zakresie sportu profesjonalnego. Propozycja zapisu polega na tym, że działalność w zakresie sportu profesjonalnego wymagałaby zgody Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu. Warunkiem uzyskania takiej zgody byłoby przedłożenie przez wnioskodawcę programu działalności w zakresie sportu profesjonalnego oraz projektu budżetu przeznaczanego na finansowanie takiej działalności. Zasady i tryb udzielania zgody określałoby rozporządzenie ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Zmiana w art. 36a polega na uściśleniu pojęcia wobec występujących w praktyce niejasności.

Dodanie ust. 3 w art. 39 jest przywróceniem pierwotnego zapisu ustawy uchylonego na podstawie dyskusyjnej opinii BSE KS.

Od momentu wejścia w życie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 roku o kulturze fizycznej do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim przesyłane były środki zaskarżenia od decyzji dyscyplinarnych lub regulaminowych właściwych organów polskich związków sportowych w sprawach wymienionych w art. 41 ust. 1 pkt 1 /- pkt 5/ omawianego aktu normatywnego.

Mimo prawidłowego składania w/w skarg przez osoby uprawnione Trybunał PKOl. nie mógł przystąpić formalnie do ich rozpatrzenia.

Art. 41 ust. 1 ustawy stwarza bowiem istotne ograniczenie właściwości tego stałego sądu polubownego, uzależniając dopuszczalność wniesienia środka zaskarżenia od sformułowania takiej możliwości w statutach polskich związków sportowych. Takie rozwiązanie nie przyjęło się niestety w praktyce polskiego sportu. W statutach polskich związków sportowych – z przyczyn trudnych do wytłumaczenia – brakuje odesłania do treści art. 41 ust. 1 ustawy.

Potencjalnie wchodząca w rachubę kompetencja Trybunału PKOl. na podstawie art. 41 ust. 2 ustawy była równocześnie ograniczona ze względu na możliwość zaskarżenia jedynie decyzji orzekających dyskwalifikację dożywotnią, nie zaś czasową.

Tymczasem istnieje w Polsce potrzeba działania organu mogącego rozpoznawać środki zaskarżenia od sportowych decyzji dyscyplinarnych lub regulaminowych. Należy bowiem zauważyć, iż art. 19 pkt 3 ustawy z dnia 11 maja 1995 roku o Naczelnym Sądzie Administracyjnym /Dz. U. Nr 74, poz. 368 z późn. zm./ wyklucza w ogóle możliwość rozpoznawania przez ten organ państwowy spraw dyscyplinarnych.

W świetle utrwalonego natomiast orzecznictwa Sądu Najwyższego i poglądów doktryny nie można także de lege lata przyjmować wprost dopuszczalności kontroli sankcji dyscyplinarnych przez sądy cywilne. Możliwości takiej nie stwarzają również przepisy art. Art. 16 i 17 ustawy o kulturze fizycznej, które pozwalają organom nadzorującym na występowanie do sądu powszechnego jedynie z wnioskami o uchylenie uchwał organów władzy polskich związków sportowych.

Przyjęcie proponowanego obecnie brzmienia art. 41 ustawy o kulturze fizycznej nie musi wcale oznaczać dopuszczenia nieograniczonej kontroli decyzji dyscyplinarnych lub regulaminowych, właściwych organów polskich związków sportowych. Istotne ograniczenie stwarza wszakże nadal ust. 2 oznaczonej normy, pozwalający na zaskarżenie przedmiotowej decyzji tylko wówczas, gdy została ona wydana w trybie wewnątrz-organizacyjnym, w którym:

- 1) nastąpiło naruszenie przepisów prawa lub regulaminów sportowych,
- 2) strona została pozbawiona prawa do obrony.

Zmiana w art. 44 zmierza do tego aby kształcenie kadr trenerskich wyłączyć z ogólnej zasady i powierzyć wyłącznie uczelniom wychowania fizycznego.

Zmiana zaś w art. 47 ma charakter uściślający – redakcyjny.

Zmiana w § 6 ustawy – Kodeks celny polega wyłącznie na zastąpieniu poprzedniej nazwy zapisu zgodnym z obowiązującymi przepisami. Projekt został skonsultowany z Urzędem Kultury Fizycznej i Sportu, Polskim Komitetem Olimpijskim i Unią Polskich Związków Sportowych.

Proponowane zmiany nie pociągają za sobą dodatkowego obciążenia dla budżetu państwa.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 2001 r.

Pan
Tadeusz Tomaszewski
Przewodniczący Komisji
Kultury Fizycznej i Turystyki

**Opinia w sprawie zgodności komisyjnego projektu ustawy o
zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy - Kodeks celny z
prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 31 ust. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu (M.P. z 1998 r. Nr 44, poz. 618 z późniejszymi zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy - Kodeks celny jest nowelizacja przepisów dotyczących m.in. członkostwa w polskich związkach sportowych, statusu sportowca amatora, koncesjonowania działalności w dziedzinie sportu profesjonalnego a także trybu zaskarżania regulaminowych i dyscyplinarnych decyzji polskich związków sportowych.

2. Stan prawa wspólnotowego materii objętej projektem

W obowiązującym prawie wspólnotowym nie istnieją żadne regulacje obejmujące zakres merytoryczny opiniowanego projektu.

3. Układ Europejski

Żadne z postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układ Europejski) nie dotyczy materii objętej zakresem omawianego projektu.

4. Analiza przepisów projektu

Zakres przedmiotowy projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy - Kodeks celny nie jest objęty przepisami prawa wspólnotowego ani postanowieniami Układu Europejskiego.

5. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy - Kodeks celny nie jest objęty zakresem obowiązującego prawa wspólnotowego i obowiązkiem dostosowawczym wynikającym z Układu Europejskiego.

Opracował: Zespół Integracji Europejskiej

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy REX: sport , Unia Europejska

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności komisyjnego projektu ustawy o
zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy - Kodeks celny
z prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 31 ust. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu (M.P. z 1998 r. Nr 44, poz. 618 z późniejszymi zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy - Kodeks celny jest nowelizacja przepisów dotyczących m.in. członkostwa w polskich związkach sportowych, statusu sportowca amatora, koncesjonowania działalności w dziedzinie sportu profesjonalnego a także trybu zaskarżania regulaminowych i dyscyplinarnych decyzji polskich związków sportowych. Nowelizacja ustawy - Kodeks celny dotyczy wyłącznie wynikającej z powyższego zmiany nazwy.

2. Stan prawa wspólnotowego materii objętej projektem

W obowiązującym prawie wspólnotowym nie istnieją żadne regulacje obejmujące zakres merytoryczny opiniowanego projektu.

3. Układ Europejski

Żadne z postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układ Europejski) nie dotyczy materii objętej zakresem omawianego projektu.

4. Analiza przepisów projektu

Zakres przedmiotowy projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy - Kodeks celny nie jest objęty przepisami prawa wspólnotowego ani postanowieniami Układu Europejskiego.

5. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy - Kodeks celny nie jest objęty zakresem obowiązującego prawa wspólnotowego i obowiązkiem dostosowawczym wynikającym z Układu Europejskiego.

Opracował: Zespół Integracji Europejskiej

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy REX: sport , Unia Europejska

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 14 maja 2001 r.

Cena - 0,57 zł + 22% VAT

